

ALȚI SUBORDONAȚI CARE AU CONDUS TORTURILE DRĂGOEȘTENILOR

Senater Moise, subdirectorul "laboratorului" din securitatea Rahova.

Niculescu Ștefan - maior, fost lăcătuș mecanic, a mers pe acelaș drum cu Sepeanu din 1945, a participat la toate torturile și înscenările, cot la cot cu șeful lui până în 1952 când a fost dat afară, odată cu căderea lui Teohari Georgescu.

Popescu Titus, căpitan, șef de birou, fost militar. Lepădatu Ion, locotenent, șef serviciu adjunct, fost lăcătuș mecanic.

Clion Bernard, locot, șef birou, fost funcționar. Gorotcov Igor, sublocot., șef birou, fost student la veterinară, bătaș de "meserie" participând după 6 Martie 1945 cu echipele ce terorizau Bucureștii și din 1947 luând parte în Ministerul de Interne alături de Bulz Gheorghe la torturi. Petre I. Petre, sublocot. șef de problemă, fost fierar CFR

Done-Mitrea Nicolae, sublocot. funcționar operativ, fost tâmplar și mulți alții...

ALTE VICTIME ALE COMUNEI DRĂGOEȘTI

Pe 10 iulie 1950 dimineața ploua cu găleata. "Hingherii" au început să adune de prin case pe cei rămași în urma arestărilor, până și pe copii de școală primară. Printre cei arestați se găseau:

Iordache ANGHIEL, dus la București, chinuit și condamnat a ajuns la Gherla.

Silvia Angliei Matei, de 13 ani, elevă la Școală Centrală împreună cu mama ei

Mielu-Costică IONESCU a fost dus la București și condamnat.

Arghira OANCEA, mama învățătorului, cu fiica ei Victoria, elevă la "Școală Centrală de Fete" din București și un băiat de 10 ani handicapat, mut și surd.

Lazăr MINEA, arestat, a fost dus la București și condamnat.

Nicolae MATEI, țăran cu soția și 3 copii, de 6, 9 și 14 ani.

Alexandru MATEI, cu soția și 2 copii, de 9 și 14 ani.

Alexandru MATEI-Dona, cu soția și 5 copii. de 12, 14, 16, 18 și 20 de ani.

Soția lui Radu-Vasile Lumânare (condamnat), cu 3 copii.

Lili-Elena STANCU, elevă de 14 ani, împreună cu mama ei bolnavă.

Tinca IOVANESCU, bătrână, soția lui Tache IOVANESCU care fusese condamnat și dus la Gherla unde a murit în 1952.

Îmbrânciți, loviți și suiți în căruțele din fata primăriei, pe o ploaie ce nu încetase de peste 12 ore și fără nimic ca să se apere, fiindcă nu-i lăsase să-și ia nici un lucru, "invitați la primărie numai pentru o declarație" au fost duși în gara Fundulea, încărcăți într-un vagon de animale și duși la Cuza-Vodă, la câțiva kilometri de Medgidia. Au fost aruncați la voia întâmplării, în bordeie, în ce au putut să se adăpostească. Și au lucrat la cariera de piatră, sau pe la oameni ca să poată să-și câștige vreun ban pentru existență.

Acolo s-au întâlnit cu familiile celor omorâți în luptele din munții Banatului și cu cei uciși în războaiele din Bucovina, (Frătăuți, Calafindești...) cu un an mai înainte, tot de la aria de treierat. Mai erau aduși și cei din județele Bihor și Arad răsculați odată cu Bucovinenii, urmașii celor uciși pentru apărarea grâului ce li se fura de la batoză.

Cei 96 care fuseseră arestați pe 10 Iulie 1950 au fost eliberați și li s-a dat drumul să vină acasă, dar cu stampila "D.O." pusă pe buletin. Pe 15 August 1956 si-au făcut apariția în Drăgoești aceste umbre de oameni și acasă n-au mai găsit nimic, decât zidurile părăginite. . . . după 6 ani, o lună și 5 zile.

RĂZBOIUL ȚĂRĂNESC CONTINUA CU FURCA, COASA, SAPA...CONTRA PUȘTILOR AUTOMATE...

Încă zăcea Gheorghe MATEI într-o baltă de sânge împușcat în mijlocul satului Drăgoești când scânteia nemulțumirilor a sărit de pe valea Mostiștei pe valea Glavaciogului, în mijlocul vestiților codri ai Vlăsiei

Și aici au luat "foc" ariile de treierat grâu. Cotele și ridicarea grâului de la batoză îi frământau pe țăranii din Ciuperceni, sat mic unde oamenii trăiseră liniștiți ajutorându-se între ei. În fața pericolului de a rămâne fără pâine la copii, s-au dus să se sfătuiască cu domnul învățător Marin Ionescu. Acesta le mai spuse cu altă ocazie când i se ceruse părerea ca să facă o nouă cerere de scutire de cote, că poate autoritățile se vor gândi să le micșoreze. Domnul învățător Marin Ionescu era de al lor, om cu carte și povața lui le putea fi de folos sau cel puțin de îndrumare.

Cum neliniștea cuprinsese satul și cum iscoade se găseau și aici desigur că s-a anunțat și "centru".

Dinspre Cosmești, comună de care aparțineau Ciupercenii si-au făcut apariția autoritățile de la Videle, adică securitatea și miliția. S-a tras clopotul și lumea ca în astfel de primejdie a sărit fiecare cu ce avea să-și apere pământul. Fără discuții s-a deschis focul asupra lor ca să-i împrăștie. Au urmat răniți, bătaii, arestări, represiunea a căzut asupra satului. Au căzut 4 răniți dintre care Iorga Dumitru mai grav. Printre cei peste 30 de arestați s-au numărat: învățătorul Marin Ionescu, Catrina A. Ion, Catrina Dumitru, Petrescu Puiu-Ion, Luciu Petre, Traian Constantin, Ilie Scarlat, Papuc Alexandru, Tudorică Chiru, Costică Simion, George Dumitru, Ivănuș...și alții. Doi morți au rămas pe loc. Acesta era tragicul bilanț de pe 5 Iulie 1950. Ceilalți, încătușați, loviți cu patul puștilor și cu bocancii au fost încărcăți și duși la

ancheta barbară deslăntuită în securitatea de pe calea Rahovei. Acolo și la Jilava s-au întâlnit cu frații lor aduși de la Drăgoești de Moștistea. A urmat înscenarea procesului și aruncarea nefericiților, apărători ai gliei, prin albe locuri de tortură precum Pitesti, Aiud, Târgsor, Periprava, Lugoj și Arad.

Învățătorul Marin Ionescu s-a eliberat în 1955. La Siliște, comuna alăturată, în noaptea 6/7 Iulie s-a tăiat telefonul

La mai puțin de 7 km. de Ciuperceni se afla comuna Siliștea, reședință de plasă așezată pe pârâul Glavacioc, aproape la jumătatea drumului pe șoseaua Giurgiu-Pitesti. Pe 6 Iulie după amiaza începuse o ploaică. Lumea era la câmp să strângă grâul și să se pregătească de a duce la arie, care deja începuse. Urma să intre în funcție batoza.

Maria Gărăgăianu, copilă de 18 ani, martoră și participantă activă la evenimente își reamintește cu durere de ziua de 7 Iulie 1950.

Cu o zi înainte rămăsese acasă după îndemnul tatălui, ca să nu ducă vitele la câmp, și să se joace cu sora ei mai mică, fiindcă "îi spusese lui tatăl meu un om din comună de la noi, care avea Biblie, că va fi în ziua aceea ploaie cu foc".

În seara de 6 Iulie goarna chema lumea la primărie și ca de obicei au plecat cei ce se aflau pe acasă, pentru că restul erau pe câmp și cărau snopii de grâu pentru a-i treiera.

Au sosit cu mașina doi activiști de partid, Carjaliea, una care le-au spus că trebuie să dea toată cota de grâu. Cei de față au spus că n-au de unde, că nu au ce să dea la copii de mâncare, le mor de foame... Când a auzit Carjaliea că nu pot da toată cota, a scos pistolul și a început să tragă deasupra oamenirii adunate.

Femeile când au văzut una ca asta "s-au repezit asupra ei, i-au rupt părul din cap, i-au rupt îmbrăcămintea de pe ea și au lăsat-o goală." Omul de serviciu când a văzut-o ca pe "Eva" a băgat-o într-o cameră a primăriei. Femeile au început să tipe s-o scoată afară că vor s-o omoare. Vestea s-a răspândit, ca fulgerul, că li se ia tot grâul. De pe câmp oamenii au început să sosească uzi din cauza ploii care începuse să cada. Dimineața au început să se îndrepte spre postul de jandarmi, spre sediul partidului comunist, spre primărie.

Printre cei ce porniseră hotărâți să înfrunte autoritățile pentru "bucata lor de pâine" se găseau Badea Ban, Ionel Ban, Frusina Bratu, Cornel P. Calin, Constantin Popa, Ion Berbecaru, Fircă Dobre, Aurica Vasilescu, Maria Caragol, Păun Ban, Ilinca Trăistaru, Sbere Bratu, Ion Căită și grupul se îngroșa mereu...

Au intrat la miliție și au eliberat pe cei doi arestați... N-a scăpat nici sediul partidului muncitoresc (comunist) unde au intrat de asemenea au smuls tablourile de pe pereți și le-au jucat în picioare în timp ce activiști Vârlan Dumitru urla, Ionel Ban lovea cu cârja și Frusina Bratu drăcuia.

Afară oamenii înjurau și spuneau că trebuie să se rupă firele telefonice ca să nu se poată comunica și cere ajutoare. Când a auzita asta, Maria Gărăgăianu s-a repezit la Centrala telefonica și a rupt firele. Dar prea târziu... fiindcă reușiseră să comunice.

Deodată s-a auzit: "Săriți, săriți că un polițai ne dă clopotul jos".

Maria Gărăgăianu, tot ea s-a îndreptat spre biserica unde slujea popa Rafailescu și a văzut milițianul care luase lanțul de la clopot și fugea cu el. Atunci ea a intrat în curtea unui vecin de lângă biserică a luat un lanț de la căruță și s-a urcat în clopotniță a legat lanțul și a început să tragă. Oamenii au început să vina cu furci, topoare, sape, pe ce apucau mai repede să pună mâna...

Începuseră să sosească țărani și din alte sate. Din Butesti, Purani, Talpa, Ciupercenii care erau și ei frământați, Preajba... Clopotul bătea într'una...

Țăranii strigau: "Jos comunismul! Vrem pe regele Mihai!"

La un moment dat Maria Gărăgăianu a dat să coboare din foișor, s-a repezit, pe ascuns, și a tras în ea activistul Vârlan Dumitru. Oamenii au fugit după el. L-au prins, Badea Ban l-a dezarmat și a fost frământat în pumni și călcat în picioare de furia poporului.

Maria Gărăgăianu s-a îndreptat spre pârâu. Fața îi devenise palidă, sângele șiroia... A sărit o femeie ajutând-o până acasă, au pus-o în car și cu ea la Spitalul de la marginea satului dinspre Poieni. Imediat au pus-o pe masa de operație, era ciuruită în stomac și doctorul George Itu cu moașa Dumitra Vasilescu și asistenta Genica au operat-o. A stat 3 luni în spital.

În sat răzmerița continua. Comuniștii găsiți în sediul partidului și cei din primărie au fost legați cu frânghii și închiși în școala primară sub pază țărăneasca.

Securitatea din Vlașca fusese pusă în stare de alarmă. Căpitanul Nedelcu T. ajutat de slt. Cristea T. luaseră măsuri de trimitere de întărituri cu mașini și automate. În jurul orei 10 și-au făcut apariția primele transporturi de la Giurgiu și au început să descarce lăzile cu muniții. Femeile și bătrânii i-au implorat pe ostași:

"Nu trageți în copii și în noi. Doar aveți și voi copii și părinți de anii noștri. Murim de foame și ne-am adunat și am strigat numai ca să ne lase grâul!"

Dar lt. major Stănescu Marin, conducătorul expediției de pedepsire a țăranilor a dat ordin să se tragă și peste cei 3-4.000 mii de țărani înconjuțați au început să cadă plumbii ucigători, și odată cu ei și țăranii flămânzi.

După comanda, la picioare și răpăitul de automate, activistul comunist Dumitrescu, care luase o pelerină de ploaie, ca să nu-l ude, s-a avântat cu automatul și a început să culce oamenii la pământ. A tras în Popa Stan, a tras în socrul acestuia, Ion Bică, care se afla în curte, și i-a zburat țeasta, a căzut și o femeie.

Curajos și plin de sine, securistul Stănescu Marin a strigat: "Cine vrea să moară, să facă un pas înainte"

Și pe loc a ieșit Ion Ontică, din Purani, care și-a ridicat cămașa până la gât descoperindu-si pieptul și a zis: "Trageți că tot mor de foame cu copiii!"

Stanescu a tras și Ontica s-a prăbușit în țărâna care se transformase în mâl din cauza ploii. A mai apucat să strige: "M-ați împușcat nenorociți de bolșevici!"

L-au suit într-o mașină, dar n-a mai ajuns până la spital. L-au frământat cu patul puștii și au dat jos un cadavru, de 28 de ani. În urma lui au rămas două fete: Tita de 6 ani și Aristița de 2 ani. În timp ce descărcau muniția. Cornel P.Călin s-a repezit și a pus mâna pe un pistol cu treizeci și două de focuri și pe 2 saci cu cartușe. În timp ce lumea dezarmase pe câțiva veniți la început. Cornel a fugit și s-a urcat într-un ulm foarte înalt și de acolo împușca numai cauciucurile mașinilor.

Pe la orele 4 după amiaza a sosit armată multă, tractând tunuri și având fixate mitraliere pe ele.

Lumea a fost dată înapoi vreo 500 de metri.

De pe jos au fost adunați, Popa N.Stan care strigase, "să dăm comuniștii jos. Eu am văzut în Rusia ce înseamnă comunismul care a dus pe om în stare animalică" Nici nu apucase bine să termine caracterizarea sistemului diabolic marxist și călăul Dumitrescu descărcase încărcătorul în el, despărțindu-i capul de trupul neînsuflit. De pe jos au mai fost adunate două fete, fiecare de câte șaisprezece ani, Aurica Crăciun și Olimpia Colibas, din Siliște.

Burcea Ion de 38 de ani a ajuns grav rănit la spital, iar pe 14 iulie a murit din cauza rănilor.

Printre răniți se mai numărau: Maria Gărăgăianu, Mihai Mantu, Elena Crăiță, Ion Neagu, Tudor Gărăgăianu, Stere Băjenaru, Tudor Rizea, IORGA Preda, Necula Nelu. Neamțu Minai și alții.

Arestările au fost numeroase, după 7-8 ore cât au tras în sătenii veniți din împrejurimi să se împotrivescă colectivului și înfometării forțate.

Când s-a lăsat noaptea, Cornel Călin a coborât din ulm și luându-și lumea în cap, prin porumbari și păduri a ajuns până aproape de Rucăr. Acasă îi luase pe taică-său, Petre Călin, și-l țineau ostatec până la predarea fiului. Îi mai rămăseseră singur mama, nevasta și două fete, una de trei ani și alta de un an și opt luni. Și el pe muscele. I-a venit dor de copilași și fie ce-o fi s-a întors. Era așteptat ca "pâinea caldă". Cum a sosit n-a apucat să-și îmbrățișeze copii, că "ochii partidului" l-au și văzut, iar mâna "lungă" l-a înșfăcat și l-au legal de un salcâm. Au început să-l lovească și să-l scuie până au obosit.

Legat cu mâinile la spate, aruncat într-un camion cu fața în jos pe podea, s-a trezit în fața călăului Marin Sbănescu care-i încinge capul într-un cerc de fier și începe să strângă piulița de-i plesneau tâmplele și-i ieșeau ochii din cap. Chinuit încă de unul Vișan și altul Ionescu, până într-o zi când a fost dus la altă securitate, pe Calea Rahovei, pe "moșia" lui Teodor Sepeanu. Au început oamenii acestuia, cu chinurile, să-i arate ce știu ei, că până atunci a fost jucărie. Și într-adevăr, aveau dreptate. Că nu mai putea nici să meargă iar trupul îi era numai vântăi și sânge închegat.

După ce a făcut cunoștință și cu proba câinilor dresați, desfigurat și zdrențuit a fost aruncat pe moșia lui Maromete, la Jilava. A cunoscut proba ciomagelor și a "furcilor caudine".

A venit și 26 Februarie 1951 când "lotul Vlașca" împins cu patul armelor a fost urcat în dubă și a ajuns în fața altei fiare "generalul Alex Petrescu, șeful fabricii de procese. Înainte avusese grijă Ivănică să le desfacă cătușele de la mâni și lanțurile de la picioare. N-au auzit decât acuzații și amenințări că au instigat și că au făcut crimă împotriva ordinii sociale. Erau nedumeriți. Ei fuseseră împușcați, ei fuseseră răniți, ei nu avuseseră arme ca să săvârșească ceea ce "domnii" spuneau și tot ei erau socotiți criminali. Parcă se schimbasese lumea, își ziceau în sinea lor.

Numai după câteva zile și la Jilava li s-a comunicat că fuseseră condamnați după cum urmează:

VASILESCU Tudor la 10 ani.

POPA CONSTANTIN, 8 ani din care a executat 5

CĂLIN B.Cornel, 8 ani din care a executat 4

BERBECARU Ion, condamnat 5 ani

TĂLPEANU Stere, condamnat 2 ani

BAN Badea, condamnat 1 an

CIORTAN George, condamnat 1 an

ENE Oprea, condamnat 1 an

ENE Marin, condamnat 1 an

ENE Ion, condamnat 1 an

ENE Stancu, condamnat 1 an

TRĂISTARU Ilinca și VASILESCU Aurica, câte 3 luni condamnare și apoi D.O.

Dar tributul rășcoalei de la Siliștea a fost mult mai mare. În timp ce acești "criminali" erau condamnați și aruncați la "canalul morții" prin Poarta Albă, cei rămași în urma lor erau ridicați de adevărații criminali și duși patru ani de zile pe Bărăgan, cu domiciliu forțat. Numărul lor s-ar fi ridicat la 285 de țărani și printre ei au fost:

ALBULEȚ CONSTANTIN

ANGHELESCU GOGU

BAN ILIE

BAN MARIA

BAN IONEL
BAN ILIE
BAN IOANA
BAN PĂUN
BĂJENARU STERE
BĂJENARU VASILE
BRATICIEVICI IANCU
BURCEA MARIN
CĂIȚĂ ION PĂSĂREL
CIOBĂNESCU FLOREA
CRĂIȚĂ ION
CRĂIȚĂ CONSTANTIN
CIOBĂNESCU RADU
CORASOL MARIA
CONSTANTINESCU AURICA
CONSTANTINESCU NICOLAE
CONSTANTINESCU GHEORGHE GICĂ
DANAC VASILE
DAN ALEXANDRU
DĂNAC GRIGORE
DICU IANCU
DICU NICOLAE
DICU NICOLAE
DRĂGOI IOANA
DUMITRESCU MIHAI
DINULESCU ECATERINA
DINULESCU LIVIA SI DANIELA, fiice
DOBRE FLORICĂ
DRAGNEA STAN
FLORESCU BARBU
FLORESCU B.STELA
FLORESCU B.BARBU
FLORESCU B.JEAN
FLORESCU B.MIHAI
FLORESCU B.LUMINIȚA
GOLESCU MARIN
GOLESCU M.GHERGHINA
GOLESCU M.MARIN
GOLESCU ECATERINA
GHINEA ALEXANDRU
GINEA GRIGORE, BAN
GHINEA TRAIAN
GHINEA GRIGORE
GĂRĂGĂIANU RADU
IRIMESCU RĂDUCU
IONESCU GHEORGHE
IONESCU CORNELIA
IONESCU ELENA
IONESCU MIRCEA
ILIESCU GHEORGHE
MAICAN VASILE din Moșteni
MAICANALEXANDRINA din Moșteni
MAICAN ION din Moșteni
MAICAN DUMITRU din Moșteni
MAICAN CÂRSTEA
MAICAN GRIGORE
MANOLE DUMITRU
MARIN MIȘU
MĂRGĂRITESCU STELIAN

MĂRGĂRITescu STELIAN din Blejești
MĂRGĂRITescu AUGUSTINA
MĂRGĂRITescu GRIGORE
MĂRGĂRITescu GRIGORAȘ
MĂRGĂRITescu DUMITRU
MĂRGĂRITescu SAFTA
MIHAI RADU
MIHAI ION
MODORAN ION
MODORAN NICOLAE
MOTOFEANU TĂSICĂ
MOTOFEANU IOANA
MOTOFEANU ANGHEL
MOTOFEANU IOAN
MOTOFEANU GETA
NEAȚĂ TRAIAN
NEAGU TUDOR
NEGOESCU GOGU
OPREA ION
PANĂ ILIE
PĂUN ION
PĂUN MARIA
PETRESCU GOGU GRIGORE
PETRESCU GR. NEGUȚA
PETRESCU GR. NICOLAE, fiu
PETRESCU GHEORGHE
RADU PETRE
RIZEA ALEXANDRU
TURCU NICOLAE
TOMA LILICA
TURCU ION
TURCU CONSTANTIN
TURCU CONSTANTIN
TUDOR ION
URLAN ILIE
VIȘAN MARIN și alții....

59
SFINTIREA MONUMENTULUI
Tăranilor ucisi pe 7 Iulie 1950 SILISTEA jud.Vlasca

In stânga monumentului: Cornel Călin-supraviețuitor-
In dreapta: I.Caramitru, L.Tudoraș, I.Ionitoiu, N.Dascălu....

IN BISERICĂ